

Яблука звалися райськими,
Райськими ночі були.
Понад борами космацькими
Хмари вінками пливли.

Річка в долині світилася,
Срібна од місяця й зір.
Ти наче з неба спустилася
В тихе село межі гір.

Вже й не згадаю, як сталося,
Та не забути мені
Трав, що над нами гойдалися,
Темні й жагуче-хмільні.

Солодко й гірко любилося,
Обертом йшла голова...
Ой, чи було, чи приснилося,
Але як спомин сплива:

Понад садами карпатськими
Зорі, як ружі, цвіли.
Яблука звалися райськими,
Райськими ночі були.
